

dem at faae deres Heste, og den ærede Rigsdagsmand har herved deels henviist til mine Afstemninger under en anden Sag, som skulde vise, at jeg ikke var tilbøielig til at stemme for Begunstigelse mod Bondestanden, og deels henviist til den ældre Sag om Hartkornets Egallisation, hvoraf det klart og tydeligt skulde fremgaae, at man ikke vilde give det frie Hartkorn yderligere Begunstigelse. Med Hensyn til det første Punkt, da forholder det sig ikke rigtigt, naar den ærede Rigsdagsmand sagde, at jeg under den Sag, som var til Forhandling her for saa Dage siden, heelt igjennem stemte for de for Bondestanden strengeste Bestemmelser, — det var ikke Tilfældet; det var navnlig Tilfældet med Hensyn til et enkelt Punkt, som af ham blev fremhævet, hvor jeg stemte for den Bestemmelse, som jeg anstaae for rigtig, men ved mange af Paragrapherne, navnlig paa den første Forhandlingsdag, stemte jeg med den ærede Rigsdagsmand selv. Men jeg skal ikke dvæle derved, det kunde paa ingen Maade være min Mening at tilraade nogen Begunstigelse mod de nuværende Udredere, men det forekommer mig at være en besynderlig Begunstigelse, at man, naar man ophæver et Forhold, vil lade en Mand beholde sin Eiendom, som han hidtil har maattet anvende til Statens Tjeneste. Naar man vil see til den hele Indretning af Landmilitien, saa finder man, at Landmilitien blev forsynet med Heste og Klæder ved Vedkommendes egen Foranstaltning, men at der udbetaltes Noget i Godtgørelse derfor af Statskassen; man er i det Hele gaaet meget oekonomisk tilværks, man har fastsat en bestemt Tid, i hvilken Klæderne skulle være, og jeg seer, at den for nogle Gjenstande har været meget langvarig; saaledes seer jeg t. Ex., at en Grenadeerhue skulde være i 24 Aar, saa at man slet ikke er gaaet ud paa at begunstige Vedkommende, men man har havt den Regel, at, naar Tjenesten ophørte for en enkelt Karl, saa skulde han beholde det, han havde fortjent af slige Gjenstande, imod en vis Betaling. Det Samme har man anvendt paa Præsterne, at, naar en Præst nemlig traadte ud af Forholdet, saa beholdt han den Hest, som han havde, imod at udrede hvad han havde faaet i løbende Remonteringspenge; kun de 36

Riddere, der oprindeligt vare udbetalte, for at begrunde Forholdet, betalte han til sin Eftermand. Det er altsaa ganske stemmende med Alt, hvad man af Loven kan udlede om den Maade, paa hvilken Forholdet skal opløses, thi nogen udtrykkelig Bestemmelse derom findes der ikke i Loven; havde vi den, saa behøvede vi jo ikke at give en ny Lov derom, men der findes ikke Noget i Loven om, hvorledes der skulde forholde, naar den hele Byrde skulde bortfalde for stedse for de Vedkommende, men, holde vi os til Analogien fra de andre Bestemmelser deri, saa synes det at være ganske i sin Orden, at, naar Forholdet ophører, beholde Vedkommende deres lovlige Eiendom, nemlig Hestene, og tilbagebetale derimod hvad de af Staten have oppebaaret til at anskaffe disse Heste for. Den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har med Hensyn til, at jeg opfordrede ham til at godtgjøre, hvorledes de 36 Riddere, der staae i § 32, kunde være 66 Riddere, som han havde sagt, at de egentlig betød, gjort et Regnestykke, hvorefter der fremkom 66 Riddere af § 30, men dette er en ganske anden Paragraph. Den ærede Rigsdagsmand har sagt, at jeg har angivet Hestepriisen til 36 Riddere; det forholder sig aldeles ikke saaledes, jeg har paa det Bestemteste ffjælnet imellem Hestepriisen og den Sum, der udbetaltes, for at begrunde det hele Forhold; jeg har udtrykkeligt sagt, at Hestepriisen stod i § 30, den Paragraph, som den ærede Rigsdagsmand anførte som den, hvoraf han kunde see, at Hestepriisen paa den Tid havde været 66 Riddere, men derimod henviste jeg til § 32, for at paavise den Sum, som man havde betragtet som en Udbetaling af Statskassen til at begrunde dette Forhold for de forskjellige Giere, og som altsaa skulde tilbagebetales, naar Forholdet nu endelig ophørte. Den samme ærede Taler har bedet mig at paavise ham Forskjellen mellem Byrde og Skat; jeg troer, at det, han egentlig vil vide, er saa almindelig bekendt, at han vist ikke behøver nogen Oplysning derom. Vilde vi f. Ex. tage et aldeles tilsvarende Forhold, nemlig Indquarteringsforholdet, saa finde vi paa det Klareste ffjælnet mellem Indquarteringsbyrde og Indquarteringskat; Indquarteringsbyrden er